

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Finis hominis, in quem creatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

tia exarata: *in omnibus, qua facturus es, semper cogita, quid tibi possit accidere.* Quod responsum, licet risu exceperint nuntij, rex tamen magni aestimavit; & illa verba aureis characteribus in ostio palatii sui inscribi iussit. Cogita & tu in omni actione, quid tibi possit accidere; praesertim cum id, quod intendis facere, peccatum est: quid si in eos moriaris? quid si non confiteri possis? quid multis acciderit, perpetrato etiam unico peccato mortali? Diez fer. 5. D. Pass.

§. II.

Finis hominis, in quem creatus.

SI homo ita creatus est, ut per id, quod in eo praecellit, attingat illud, quod cuncta praecellit; id est, unum verum, optimum Deum; sine quo nulla natura subsistit, nulla doctrina instruit, nullus usus expedit: ipse quaeratur, ubi nobis omnia sunt secunda; ipse cernatur, ubi nobis certa sunt omnia; ipse diligatur, ubi nobis recta sunt omnia. Sanct. Augustinus de Civ. l. 8. cap. 4.

Quis alius noster est finis? nisi pervenire ad regnum, cujus nullus est finis. Id. ib. l. 22. c. 30.

Ideo nascimur, ut agnoscamus factorem Mundi, ac nostri Deum: ideo agnoscamus, ut colamus; ideo colimus, ut immortalitatem pro laborum mercede capiamus. Lactantius l. 7. in lit. div. de div. premio.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter, creationis nostrae intelligamus exordium; inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset authoris. S. Leo l. 1. de jejun. decimi mensis.

Omnis actio, sermoque, Servatoris nostri Jesu Christi, pietatis, ac virtutis, norma quaedam nobis est. Nec ob aliam causam homo ad imaginem Dei altissimi factus est; quam ut aliquid gesturus, in eum tanquam archetypum, exemplarque, adspiciens; modum, viamque, virtutis imitari conaretur. S. Basilii serm. quomodo Deus orandus. Cogita, quemadmodum formatus sis homo: neque enim aliam ob causam factus es; nisi ut ad Dei gloriam celebrandam esset instrumentum accommodum. S. Greg. Niss. or. 2. in hom. procr.

Formavit Deus hominem rectum. Eccl. 7. 30. Quam ob rem? quia singularem etiam actionem erat traditurus. Reliqua animalia sunt bruta; & illa spectant, ad quae nata sunt: ad partum genita sunt pecora. Caput homini sublimis est, ut genus caeleste suscipiat. Oculi non tendunt in terram: quocirca non vim inferas naturae tuae. Terrena ne spectes; sed caelestia, ubi Christus est. Genitus es, ut Deum videas, & contempleris: non ut humi dejecta serpat vita tua; non ut pecudum voluptates consecreris; sed ut vitam caelestem agas. Id. ib.

Non propterea Deus nobis praesentem vitam praestitit; non animam in hoc corpus infudit; ut haec tantum fruamur vitam; sed ut totis viribus ad futuram contendamus. Bruta praesenti duntaxat

vitam usui sunt: nos idcirco immortalem habemus animam, ut ad illius vitae preparationem omnia moliamur. Sanct. Chrysostomus hom. 30. in Joan.

Deus dedit tibi vitam, ut se coleres; tu eam incassum, & inutiliter, consumis. Quæris quod sit damnus? si vel parum argenti temere consumpseris, id omnino damnus appellas: sint totos dies in diaboli operibus contumelias, nihil amisisse opinaris. Id. hom. 57. in Joan.

Nunquid propterea in hunc Mundum venisti? numquid propterea homo factus es, ut aes, & aurum, accumules? Non ideo te ad suam Deus finxit imaginem; sed ut sibi placeat; ut futura bona consequaris; ut cum Angelis palas. Id. ib.

Ad hoc creatus es, ut Conditori tuo placeas, ut Domino tuo servias; & tu de mercedibus cogitas? -- Verè ignoras, quantum boni sit, placere Deo. Si enim scires, nunquam aliquid aliud extrinsecus mercedis, aut muneris, expeteres. Nescis? quia major tibi augetur merces, quando non spe mercedis operaris, sed studio placendi. Id. de compunct. cord. l. 2.

Ad hoc plasmatus est homo, ut proprium cognoscat authorem; agnoscendo diligat; atque diligendo sic vivat, ut quandoque illo fruatur, ipsi, que ineffabilis fruitione beatus existat. S. Laurentius Just. l. de cont. Mundi c. 1.

Scire debes, quod omnes sumus propter unum finem creati, scilicet ad cognoscendum, habendum, & amandum, Deum. S. Edmundus spec. Eccl. c. 12.

Hæc est merces, & hic est finis, & fructus nostri laboris, scilicet visio Dei. S. Bernardus l. 5. in assumpt. B. V.

Cor humanum ad hoc factum est, ut videat suum Creatorem. Id. l. 16.

Me totum ad tuum honorem fecisti; ut tibi perfecte in praesenti obsequar, & te in aeternum fruatur. Sanct. Bonaventura stim. amor. cap. 7.

Totus Mundus servit homini, qui factus est pro homine; ut ipse serviat ei, qui fecit Mundum, & hominem. Id. l. 1. D. 8. Pent.

Scitote, quia mercenarii sumus conducti. Sicut ergo nemo conducit operarium, ut hoc solum faciat, quod manducet; sic & nos non ideo vocati sumus à Christo, ut hæc solum operemur, quæ ad nostrum pertinent usum, sed ad gloriam DEI. Author. Imperfect. hom. 34.

Gallus. Lem: *Et afficit crebro.* Epietetus in Enchir: si lusciniæ essem, lusciniæ munere fungerer; si olor, olor. Nunc, cum rationale animal sim, Deus mihi laudandus. Hoc meum munus est, hoc facio: neque stationem hanc deferam, quoad licuerit; vosque ad eandem cantilenam exhortor.

☩(O)☩

§. 2. Motus